

Передплата

«РУСЛАНА» вписати:

в Австрії:

за цілий рік . . . 30 пер.
в пів року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
а: місяць . . . 1-70 пер.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш: а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Херушчини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередне застереження. — Реклямації неопечатаніє відні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Висьвячене Єпископа.

В Топину неділю с. є 12. мая відбуде ся в архикатедральній церкві св. Юрія торжественне висьвячене Пр. о. Сотера Ортинського, Єромонаха чина св. Василя Вел. на єпископа для Русинів в Злучених Державах при участі в їх трох Владик руских, як також місцевих Владик обох других обрядів. Торжество розпочне ся точно о 9 годині рано.

Для усуненя можливого натовпу людей вступ до церкви для місцян за білетами, які можна дістати у оо. Василян на Жовнівській і в канцелярії парохіяльній у св. Юрі.

Занавішений образ в Сєтс.

(X) В старинній Греції була розповсюджена легенда про закритий непроглядною занавісою образ єгипетського божества, котрий розбуджував велику цікавість і дивно настроював уяву всіх, що чули про сей образ. Таким образом, закритим непроглядною занавісою, є тепер нова посольська палата державної ради, до котрої вибори мають відбутися за кільканайцять днів сего місяця, а єї відкритє дн 18. червця. Найцікавіші і найбільш досвідні знавці державної політики не встигли заглянути за сю занавісу непроглядну, побачити сей образ там укритий і сказати світови що небуль певного про вигляд сего образа.

Перший раз в Австрії будуть відбувати ся загальні вибори до державної ради, перший раз промовлять широкі мільйонні верстви народу. Чутно впряді відгомін шуму і гуку високих нераз фильборчого руху, одначе на дармо гляділиб ми за певною провідною струєю, за виразним гоном тих хвиль, щоби можна собі уявити ясний образ нової посольської палати. Ані промови посольських кандидатів на вічах, ані їх нераз високопартійні програми, ані личности сеї безлічи народних спасителів не дають певної основи до того, щоби виразно уявити собі образ, який представити ме нова посольська палата.

Покликанє до виборчої урни всіх повнолітніх горожан, котрих політичні, суспільні і національні погляди і переконаня не зовсім ще виразно вироблені, новий зовсім склад і розклад округів виборчих, особливо в східній Галичині незвичайно просторих, творить зовсім відмінні від дотеперішних услія, котрі будуть впливати вельми могутно на вислід нових виборів. Нема сумніву, що з нових виборів вийде значно відмінна від доте-

перішньої посольська палата, в дуже переважній часті політичні новики, з ріжнородними і новими напрямми і змаганнями, а се спричинить також значну переміну в укладі і складі парламентарних сторонництв. Вже в останних двох роках, від коли могутійше залунав у старій раді державній оклик загального і рівного права виборчого, проявил ся позначки тих нових струй і напрямів, а виборчий рух і боротьба давних напрямів з новими ще більше пособила витворюваню сих новітніх струй, котрі не остануть без могутного впливу також і на вислід недалеких виборів.

Вже із самої розправи над виборчою реформою в державній раді і в комісії виборчій можна було впевнитися, що національне питання не дасть ся усунути з денної черги і вирине знов може з більшою ще нагальністю в новій палаті. Окрім того як на чеській, так і на німецькій стороні проявил ся виразне змаганє до витвореня хліборобського сторонництва, а се відібе ся не лише на висліді виборів особливо в західних краях австрійських але також на укладі парламентарних сторонництв в новій палаті. На останку се річ ясна, що крайні живля, котрі доси або зовсім не були заступлені або лише малочисельно, н. пр. соціялісти, зростуть в значну силу.

Що до національного питання, то загальне право виборче видасть без сумніву перевагу німецьких заступників населеня, як се вже проявил ся також із введенем пятої курії, так що значіне і вплив німецького живля в державній раді значно зменшить ся не тільки через те, що там, де доси звичайно виходили німецькі послы, походить славянськи, але навіть в чисто німецьких областях замість німецьких послів приходять у великій часті інтернаціональні соціялісти. Окрім того на склад німецького заступництва вплине незвичайно і ся обставина, що велике число німецьких мандатів посиде християнсько-соціяльне сторонництво, котре в союзі з німецькими консерватистами а імовірно і з німецькими аграрниками буде представляти велику силу і буде відгравати рішачоу в німецькім таборі ролю і часто в ріжних важних питаннях пде іншими дорогами, як єї інші сторонництва німецькі. В тактиці і змаганнях християнсько-соціяльного сторонництва буде проявляти ся доволі виразно щораз значнійший вплив політики престолонаслідника.

Ще менш певний і обчислимий є вислід виборів в Галичині, де політичні сторонництва не так вироблені і не так зорганізовані, як в західних краях, а непевність та і необчислимість зростає очевидно значно ще наслідком окремо для Галичини ухвалених постанов виборчого закона, розкладу мандатів і поділу округів виборчих, особливо в східній часті незвичайно великих, так що яке небуль порозуміне поміж виборцями сих величезних просторів є прямо неможливе. Огже в Галичині вислід виборів є ще більш непроглядною закритий занавісою, як в інших австрійських краях. Слабка організація, партійна розтич, недостача зрозуміння висшого інтересу і висших задач в широких верствах народних може принести незвичайні несподіванки. Тимто всякі комбінації що до складу парламентарної репрезентації Галичини не лише з руского, але й з польського боку треба вважати передчасними, бо значидоб се, розпоряджати скірою не застріленого ще медведя. Вислід сих виборів покаже, чи справдять ся що до кількості і якості рускої репрезентації ті надії, які покладала руска суспільність на загальне право виборче.

Українці в думі.

(Лист посла А. Гриневича до ред. „Буковини“).

На просьбу редактора О. Луцького, подав посол о. Гриневич ось які інформації про „українську парламентську громаду“ і єї становище в російській думі:

Принцип divide et impera, якого вжили історичні вороги України-Руси, німагуючи її між Росією, Австрією та Венгрією, дав владу інобителю української нації над материяльною українською культурою і, безперечно, дуже затримав її поступ. Але сей принцип, як і вся ворожа політика не довела Українців до морального розпаду. Скажу більше — утиски, котрі прийшлося терпити нашим братим як в Росії так і Австро-Венгрії — то в формі національної зневаги, то в формі економічного рабства, ще більше зміцнювали лучність меж розшматованою Україною і ми дійсно бачим, що Українці російські, як Українці закордонні памятали один про другого і завше оден другому співчували, були солідарні між собою. Славні імена Тараса Шевченка, Маркіяна Шаш-

кевича, Осипа Федьковича, Сидора Воробкевича, Олі Кобилянської, Михайла Драгоманова, Івана Франка, Михайла Грушевського і інших, яких тепер вже не мало на славу України, — є славними і рідними скрізь, де лиш чути „мову рідну“, де люде не „камінь“ а „серце“ мають... Скажу ще більше. Сі ймена будуть рідними і милими згодом і серед широкого кола чужих націй, бо они наші національні герої; були пророками національного визволення України разом з тим несли в світ ідею демократизації суспільства, соціального, економічного і політичного ладу державного, ту ідею, котра завше була провідною для України і котра останніми часами стає провідною ідеєю для всіх націй культурного світа...

Маючи поперед собою таких славних братів, наша парламентська українська громада не може нічого ліпшого надумати, як прилучити ся до їх широкого і благородного програму. Через се ми, члени українського парл. клубу чуваєм головним своїм завданням добиватись в Росії національної свободи і найповнішої демократизації державного ладу.

Вам, шановний брате, добре відомо, що в Росії є чимало націй в таким же стану як Україна. Посли тих націй складають союз автономістів. В сім союзі беруть участь і члени української парламентської громади, котрі в купі з товаришами інших націй розробляють питання відносно перебудовання Росії на основах федеративного ладу. Союз автономістів буде дбати про демократичну автономію приналежних до російської держави націй при умові нерозривності їх меж собою і спільности в найголовніших державних інтересах.

Працею в союзі автономістів не вичерпують ся діяльність української парламентської громади. Громада стежить за кожним питанням, виникаючим в думі і дбає про его освітлене з боку інтересів українського народу. Головніці питання обговорюють ся попередно на зборах, де доручають ся тому чи іншому членови виступати з промовою (в думі) від української громади. Ще більше приходить ся думати членам громади про піднесення національної і політичної свідомости в народніх масах, для чого видають ся часопись „Народна Справа — Думські вісти“. Ся часопись, дозволу на котру так довго не давав уряд, буде знаєми селян-Українців з роботою їх послів в думі. Відповідно такій межі вона буде печатати ся популярною мовою і містити сповіщення про такі питання, котрими переважно цікавить ся селянин. Ся газета буде висилать ся і шановній редакції.

Що до політичного стану української громади в питаннях спільних для всеї Росії, то їх вона підтримує солідарно з лівими думськими партиями. Вам є відомо, що в російській думі занадто багато партий. Меж иншими там є досить численна (100 деп) „партия трудовиків“. Ся партия лівіща центра і польського кола і поміркованіща від соціал-демократів та соціал-революціонерів, котрі шанують думу

лиш в такій мірі, в якій вона може бути способом популяризувати доктрину їх партий серед широкої людности. Більшість членів української громади належить до трудовиків.

В думській українській громаді є 40 депутатів з різних кінців України. (Консервативні Українці і с. д. большевіки в громаду не приймають ся). В сім числі найбільш послів припадає на селянство. Головою громади Микола Константинович Рубіс з Чернігівщини, по професії лікар. За писаря — я. З визначніших членів громади можемо назвати д. Довгопола, вибраного від Нижнього Новгорода — се відомий діяч визвольного руху в Росії, д. Вовк-Корачевский широко освічений і красномовний, д. Богуславский, д. Лось-Коліндзян з Туркестанського краю, д. Сайко з Полтавщини, д. Хвіст, Нечигаїло, Чигирик. Останні три дуже впливові селяне. Народ же від всеї думи і разом з тим від українських послів „землі і волі“. Обскуранти і вороги демократизму під захистом уряду старають ся обговорити перед народом думських послів. Рептільна преса як от „Нове Время“, „Россія“, „Кієвланин“, не кажучи вже про хуліганську пресу як „Русске Знамя“, „Вѣче“ та инші, дуже ворожо ставлять ся до нас, та про те народ засилає до нас сотні листів і наказів, з котрих ми знаєм, що нас народ розуміє і похваляє. Питанє: „Що можна буде тепер для України здобути?“ для нашого часу, коли так багато говорять про розпуск думи дуже тяжке. Тим часом можна запевнити, що як лиш дума лишить ся, українізация школи і церкви, свобода української печаті, самоуправа українських губерній на більше-менше демократичних, а через те і національних основах може считатись забезпеченою.

„Галицкі вибори“.

Чим ближше день виборів, тим стає горячішою виборча атмосфера. Се вже видко на мурах Львова, які прямо заліплені різнобарвними плякатами, поручаючими різні кандидатури. Збори виборців прибирають чимраз бурливіший характер а пр. Жиди сионісти устроюють собі збори без всякого навіть скликування і асисти, радячи цілими юрбами своїм незрозумілим жаргоном над політичними квестиями наступаючих виборів. Ще може душнійше стало на провінції. Особливо заогнило ся відношене наших свідомих людей до збаламучених кацапською агітацією гуртків і громад, які виступають з великою заїлостію, а прямо провокуючо проти народних кандидатів, форсуєючи своїх кацапських кандидатів. З кількох місць доносять нам про бурливі збори, на яких прийшло навіть до стусанів та кидання камінями, хоть на щастє без якихсь поважніших наслідків.

В виду розбурханих новою виборчою реформою надій різних сторонниць як і в виду непевности висліду їх не можна і дивувати ся такому роздратованю. До сумних наслідків з сеї причини може не допустити тільки великий

такт абсолютна безсторонність власти мимо всеї рішучости в удержаню порядку. Бо якраз найбільшу силу може мати виступлене власти у моральнім пере-свідченю загалу, що оно підняте тільки для удержання взаємної безпечности і з висшого становища безпарціальности.

Та ні жалє не всюда признано відповідним держати ся власти в такій резерві. Kurjer lwowski виставив кількадесять виборчих карт в своїм редакційнім вікні разом з легітимаціями, які доручив секретар ропчицького староства п. Козічок виборцям згаданого повіту з виповненим вже з гори іменем посла і его заступника. Не входимо в се, чи се стало ся за відомом староства п. Нападівича, чи ні, але сам факт, що урядова особа доручає виборчі карти виповнені кандидатами „Ради народовой“, представляє ся грізним виборчим насильством і може наловнити нас обавою, що той процедер перенесе ся і до східної Галичини, де против руских кандидатур „Рада народова“ пропагує „святу виборчу війну“.

Згаданий дневник докладно описує цілий процедер доручання тих виповнених виборчих карт. Ми попереставм на занотуваню сего факту, як раз щоби задалегідь запобічи ширеню таких деморалізуючих способів сторонничости і звернути на се увагу компетентних чинників.

Рузвельт про Австро-Угорщину.

Віденьский „Männergesangverein“, який недавно тому так свѣтло відбув прогульку до Берлина і своїми продукціями очарував надспрейську столицю та удостоїв ся великої похвали від цїсаря Вільгельма, концертуючи перед цїсарською родиною, — находить ся тепер в Америці. Є се може найбільша співацька прогулька, яку до тепер підприняли.

Всівши у Фіюмі до окремого корабля, співаки зі своїми родинами поплили за Атлантик в числі до 1.000 осіб. По концертах в Новім Йорці, Віденці поїхали дня 6. мая двома окремими поїздами до Вешінгтону, де їх прийняв президент Союзних Держав в „білій палаті“ своєї резиденції. Мимоходом зазначимо, що простір Бальтімор-Вешінгтон переїхали гості в 31 мінутах, осягаючи тим свѣтовий рекорд залізничої скорости.

Концертом Віденців — який обнимав всего 4 пісні, — був президент Рузвельт одушевлений і після него мав ось яку розмову зі справоздавцем N. W. Tagblatt-y.

Від давна — сказав президент Рузвельт — я почитав як найсердечніше вашого цїсаря, і як цілий свѣт, так і я бажаю, щоби таке довге житє, яко тільки можливе, стало его уділом. Бо він є одною з гваранцій мира а я, що до моєї особи, уважаю підпиране змагань усіх до удержання мира моїм найвисшим змаганєм. Заміт, що Німеччина і Австро-

Угорщина є одним горщком, не збаламутить мене. Я знаю устрій Австро-Угорщини і її національне питанє як найдокладнійше і подивляю її адміністрацію, яка особливо що до Босни і Герцеговини випала як найсвітлійше і вповні взірцево.

На запит, чи знає Відень, відповів президент Рузвельт, що був вже два рази у Відні, вносліднє в 1890 році і вельми полюбив се гарне місто. Однак відвідати єго знов буде єму не жаль на довго неможливо. Кажете пане — замітєв до інтерлюкатора — що колиб я явив ся у Відні, там зчелічано би мене як найгероїчнійшого апостола мира — будьтє пересвідчені, що се є для мене найбільшим компліментом і за сю ціну варта би справді поїхати туди.

Вкінці президент вихвалив надзвичайно продукції віденських співаків, віддаючи палму першенства виконаню тирольського хору «Tiroler Nahtwache», який підчас концерту просив повторити, а то з сеї причини, бо як, — висказав ся, — Тирольці се героїчний народ, який з пожертвованєм боров ся за свою свободу, а їх Андрій Гофер є величною історичною постатію у хлопскім сїраку.

НОВИНКИ

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Симеона; римо-кат.: Ізидора орача. — В суботу: руско-кат.: Максима, Ясона; римо-кат.: Мармерта.

— **XV. звич заг. збори „Дністра“**, тов а взаїмних обезпечєнь, відбули ся нині перед полуднем в гімнастичній салі „Сокола“ в домі „Дністра“. Перед зборами відправлено службу Божу в Успенській церкві, підчас якої гарно співав хор Читальні „Просвіти“ з жовківського передмістя.

Коло 10. год. почали сходити ся учасники зборів в салі „Сокола“, яку, мимоходом згадавши, наново побілено і відновлено. Між зібраними переважають селяни, сьвященників є ледви кілька, сьвітської інтелігенції не много. Всіх присутних на зборах було

около 200, менше чим попередніми роками, з огляду на пильні роботи в полі при снєженій весні та з огляду на передвиборчу горячу пору.

За столом на естраді засіли президент Надзираючої Ради радник двора п. Гр. Кузьма, віцепрезидент Надз. Ради о. митрат Туркевич, всі три директори „Дністра“ др. Кулачковский, др. Федак і др. Охримович, покликані секретарі зборів о. Лежогубский і др. Копач, а побіч при окремім столику заняв місце правительственный комісар радник двора п. Ад. Гут. Збори отворив промовою презид. Гр. Кузьма, в якій зазначив гарний розвиток Тов а в минулім році, а потім згадав про померших членів Надз. Ради і персоналу „Дністра“ а присутні повстанєм з місць почтили їх память.

З черги др. Федак відчитав протокол з послідних заг. зборів, який збори прийняли. По увільненю від читаня річного звіту, з огляду що присутні дістали печатані звіти, п. Мельник, член ревизийної комісії, поставив внесенє на уділенє абсолюторії Дирекції, що збори одноголосно ухвалили. 4. точку дневного порядку, розділ 298.134 К надвижки реферував др. Федак, а збори ухвалили розділити ту надвижку після внесеня Надз. Ради, а се: 59.627 К призначено до резервового фонду, 201.727.75 К обернено на 10%-у знижку премій за 1906, 2.000 К призначено на добродійні цілі, а 34.779.25 К приділено до спеціального фонду на звороти членам.

О 12. год. почало ся поіменне голосованє на 5 заступників членів Надзир. Ради на 1 рік і 3 членів ревизийної комісії і 1 заступника. Про вислід вибору донесемо завтра.

— **Виклади на львівскім університеті** починають ся завтрашнього дня.

— **Переслідуванє за провід в пожарнім „Соколі“.** З Долинщини доносять нам, що тамошна окружна рада шкільна засуспендувала і зарядила дисциплінарку проти учителя в Ниніві долішнім, п. Михайла Наняка, котрий прийняв головуство в місцевім пожарнім „Соколі“. Обмежуємо ся на занотованю сєго голого факту в тій надї, що вишї власти шкільні не допустять до покривдженя учителя за то, що став головою так хосєнного для селян товариства, яким є пожарний „Сокол“

— **Передвиборчий рух.** „Народний комітет“ оголошує, що одиноким кандидатом в сільскім окрузі ч. 55 (Долина-Калуш-Надвірна ітд.) націонал демократичного стороництва є п. Юліян Романчук на посла, а др. Михайло Кошоба на заст. посла, а в 57. сільскім окрузі (Стрий-Жидачів-Бірка ітд.) др. Евген Оле-

шицкий на посла, а др. Стан. Дністрянский на заст. посла. Отже кандидатури з меншости о. Богачевского в 55. окрузі, а судії Левицкого в 57. окрузі звинєно з огляду на небезпеку упадку обох нац.-дем. кандидатів.

— **Відкликанє замітів.** Перед тижнем виступило „Діло“ з тяжкими замітами проти каварника і реставратора в „Народній Гостинниці“, який мав назвати одного із співробітників тої часописи „батяром, злодієм і кримінальником“. Ми обмежили ся тоді до короткого зарєєстрованя того факту, предвиджуючи, що цілу шпальту тих мнємєх провин реставратора могло подиктувати лише сильне подразненє автора новинки. По розсліженю тої справи вчерашнє „Діло“ відкликає всі закиди і додає вкінці: „Супротив того нема причини уникати сєй локаль, особливо, коли зважить ся і се, що інтерес п. Брайтмаєра не є так відділений від інтересу Гостинниці, як дехто думає“.

— **Пожари.** З Лісневич, львівського повіта, доносять нам, що в суботу перед Великоднем вибух там огонь і знищив 11 господарств, між якими 4 були обезпечєні в „Дністрі“ на 4.100 К, 5 в крак. Тов-і на 5.000 К, а 2 необезпечєні. Огонь снєнено завдяки місцевому „Соколови“ мимо сильного вітру. — В Ясенівцях (пов. Золочів) згоріло дня 6. с. м. 40 селянських загород, при чім 10 осіб тяжко попекло ся. Огонь розширив ся з тої причини, що в тім селі нема пожарної сторожи.

— **Дрібні вісти.** В Тішині відобрав собі оноді жите вистрілом з револьвера 17-літний ученик III. класи школи реальної Кароль Войнар. Причиною самоубийства мала бути нещасна любов. — В повіті львівскім проявив ся в громадах Замарстинів і Клепарів черевний тиф. — Заряд вязниці в Дрогобичи доніє телеграфічно львівскій поліції, що передвчєра утїкли звідтам імовірно до Львова три арештанти: Михайло Гавришків, Іван Журовский і Йосиф Бояновский. — В готели „Метрополь“ у Львові хотїв оноді відобрати собі жите вистрілом з револьверу з голову Юліян Дякевич, книгарский практикант, прибувший недавно із Швайцарії. Стация ратункова по заосмотрєню рани відставила єго до шпитала. Житю Дяковича не грозить небезпечність. — З Варшави доносять, що з тамошної вязниці утїк оноді Николай Прокопєв, син російского мільонера, котрий в послідних часах сфальшував векслі на суму 30.000 рублів.

— **Репертуар міського театру у Львові.** В четвер по пол. „Шерлок Гольмс“, ком. 4 д. Бонна; вечєр „Весєла вдовичка“.

Матеріяли до історії зносин Галичан

з Буковинцями.

28

Ч. 16.

Лист Олександра Барвіньского до Ізидора Воробкевича

писаний 1. листопада 1866.

(Дальше).

Вінъ умовляє ся зь своїмъ братомъ и приказує єму на той вечєръ своєю ватагою стати за сєломъ коло хрєста, а самъ має прийти сь паномъ. Тамчасомъ, зь гнєву на свого брата, забуває на присягу свою, що зложивъ при смерті матери и розказує все передъ паномъ. — Панъ вірять єму и йде для переконання подивити ся. Стежка була черезъ кладку

Ізъ кладки показавъ вінъ панови свого брата зь ватагою опришківъ «однакожъ не думай пане що я свого брата вь твої руки віддаю» вистріливъ зь пістоля и убивъ брата Івана Чорного підъ Хрєстомъ. «А ти мій пане за мою сестру топи ся вь сій ріці» и трунувъ єго зь кладки зь ріку и панъ утопивъ ся».

Але ми задалєко відступили відъ річя, та забули зовсімъ, що ми маємо Васъ просити вь имени громади, щобисьтє були ласкаві прислати ще деякихъ поетичнихъ тво-

ривъ, а може яке оповіданє або повість. Що тільки маєте написаного будьтє ласкаві прислати, зацо наша громада Вамъ щиро дякувати ме.

Давно вже ми чули що Ви написали 5 дїєву драму «Козакъ Бардуристь». Можебъ и ту Ви прислали.

Простіть намъ, Батьку нашъ Кобзарю, если ми може за дуже розширилсь, може Васъ чимъ образили, сохрєнь Гди и на думці того не мали — наші слова плили не зь зарозумілости а изъ щирого и Вамъ приклонного серця!

Бувайтє здорові и не забувайтє на щиро Вамъ приклоннихъ громадянъ.

Про Чорногору ми дєсь вишукаємо и при найближій спосібности Вамъ напишемо. Карту України незабавомъ вистараємось. — Ще разъ просимо дуже, якъ найскорше написати намъ, які книжки читалисьтє, які маєтє и які мови розумієтє.

Данило Тан. женитця. Весілля на св. Михайла. Літоровський тожъ женитця, але коли весілля не знаю.

Щє разъ бувайтє здорові.

Именемъ гр(омади)

Олекса Барвіньский.
слухачъ филѳозфії.

Але най и та сторона не марнуєтця. Може ще не читали. (Далі подана частина Думи про Богдана Безрідного). Гарні історичні матеріяли о Скоропадськїмъ и о смерті Нали-

вайка єсть у історії Енглїя. Звольтє адресовати: A. B. Hörer der Philos. in Lemberg (Universitätsgebäude).

Львів дня 1. лат. Листопада.

Ч. 17.

Лист Осипа Барвіньского до Із. Воробкевича.

Львів дня 3. грудня 1866.

„... Люблю розмовляють,

Якъ зь братомъ, зь сестрою, розмовлять

[сь тобою“.

Шевченко.

Здорові були

Кобзарю — Соловію

Добродію нашъ!

Що дня виглядаємо відъ Васъ листу мовъ ті малі діти свою нєнку зь міста чи не несе імъ якого гостинця. Виглядаємо вже таки нетерпєливо, тай подумали: може Ви й недістали нашого письма, ще якось вь октобрі писаного. Думали-придумували, такъ забралися й навідати, чи може справді що поподіялось изъ нашимъ письмомъ; — а може и Ваше письмо недійшло до насъ? Томужъ то ми просимо, Васъ, ласкаво звістити намъ якъ проживаєтє: чи здорові, чи веселі, чи отрималисьтє наше письмо, чи приобіцаєтє намъ що до альманаха?

(Дальше буде).

В п'ятницю «Окрема спальня» шутка в 3 д. Ведерра.

Телеграми

в дня 9. мая 1907.

Відень. В політичних кругах говорять, що закон про гваранцію конституції на Угорщині в тім виді, як его предкладають Мадяри, не дістане цісарської санкції.

Льондон. Палата громад по довгій дискусії прийняла 416 голосами проти 121 в першій читанні предлогу в справі ірландської Ради адміністраційної.

Львівський „Сокіл“ в 1906 р.

В справоздавчій році склад Старшини був слідуєчий:

голова Альфред Будзиновский,
І місто голова Іван Боберский,
II „ Сень Горук.

До Старшини належали:

справник Іван Ігнат,
скарбник Никола Доскоц,
господар Андрій Федор,

члени: Андрій Алиськевич,

Теофіль Барусевич,
Леонард Будзиновский,
Денис Кучика,
Филимон Левицкий,
Спирідіон Матренчук,
Теодор Поліха,
Никола Сіак,
Зигфрид Турьявский.

Заступники: Клим Гутковский, Петро Пньовский, Михайло Стефанівский і Іван Флюнт.

В склад комісії ревізійної входили: Гліб Дурбак, Густав Кристалович і Іван Сполітакевич.

Старшина відбула в 1906 році 12 засідань, на яких затверджувала внески та проекти поодиноких секцій і комісій, а врешті надавала виконане своїх ухвал.

Для точнішого перегляду представляємо діяльність „Сокола“ після секцій, згідно комісії.

Організаційна секція,

в якій склад входить голова, оба місто голови, справник, скарбник, господар, предсідатель комісії пожежної і начальник вправ гімнастичних, має на меті перестерігати ідейно-організаційного напрямку українського Сокілства, стреміти до сильного его розвою і старати ся о агідне і одноцільне поступоване всіх сокілських організацій як внутр „Сокола“ так і в его зовнішніх виступах.

Минулий рік 1906 був для нашого Тов-а переломовий і хотий не здійснив надій, які до него привязувано, то всеж таки становить він важну хвилю в розвою нашого Тов-а. Хвиля та притала на час впровадження ся до завинманой тепер „Соколом“ салі в домі „Дністра“. І хотий салія не відповідає ще всім потребам „Сокола“, особливо з причини, що є дуже високо очиншована, то всеж таки мимо певних недотач, з яких особливо гасе ся в знаки відібране „Соколови“ канцелярїї мусимо так довго в тім льокалі позістати, доки не зберемо потрібних фондів до вибудованя власного дому. Брак канцелярїї відбив ся дуже сильно на нашій пожежничій організації, над якою Тов-о наше не може розвинути такої опіки, яка для неї є необхідно потрібна, если вона має розвинути пожежну оборону як слід і если наші пожежничі стяги мають станути на висоті їх задачі в інтересі наших сіл, отже також в інтересі цілого нашого народа по сіб сторони Збруча.

Неможність належитой опіки над філіями спонукала секцію організаційну, що поставила ухвалене Старшиною внесенє покликати до життя окрему інституцію, яка зняла би ся надзором і центральним проводом всіх „Соколів“ в Галичині і Буковині. В тій цілі порішено скликати перші конституючі збори „Союза Сокілських Товариств“, причім день, в яким будуть відбувати ся перші збори того Союза, має бути роковиною якоїсь важної історичної події, що найдокладніше малісе наші змаганя звязані в так звану „сокілську ідею“. Гадка впала на день проголошення зре-

даговоаної нашим гетманом Ів. Виговским і его козацкою старшиною першої програми окремішности Русь, як власного організму, в дни 18. вересня 1658, названої „Гадяцькими постулятами“.

На „Гадяцькі постуляти“ звернено тому шильнійшу увагу, бо на случай если би тоті постуляти були полишили ся в первісній їх редакції, а не зістали — як се опісля зі шкодою України стало ся — соймом в Варшаві самовільно і односторонно змінені, були би вони запевнили Україні такий самостійний розвій, що нині Україна і єї нарід не стояли би в ряді рабів-кріпаків, але маючи в своїй хаті свою правду і силу і волю, про одили би, побіч других вільних народів, великому цивілізаційному походови культурних держав світа. В цілі розслідування справи скликав „Сокіл“ анкету, яка розпочала вже свої наради і буде їх вести дальше аж до рішаючого розв'язаня тої справи.

Помимо наміру основаня а властиво покликаня до життя „Сокілського Союза“ не покинув наш „Сокіл“ дальшої праці в основуваню, зглядно в даваню почину до основуваня гімнастичних філій в краю, а навіть і поза его границями. В році 1906 основано „Соколи“ в Городенці (як делегат їздив др. Іван Боберский), в Ходорові (делегатом був др. Альфред Будзиновский), в Винниках жовківських (якій поручено скликати свої збори без відпоручника зі Львова) і в Золочеві (з причини пригтовленє до парламентарних виборів не було ще загальних зборів). Крім того розпочато стараня до основаня „Соколів“ в Америці.

На вні удержувано тісніші зносини зі „Союзом добровільних сторожий пожежних“, якого начальник п. др. Альфред Згурский і секретар п. Антін Щербовский відносять ся дуже прихильно до нашої пожежничої організації. Крім того удержувано письмени зносини з „Союзом хорватских Соколів“, з яким в часі его злету в літі минулого року вміняно телеграфічно і листовно дуже вічливу переписку. З польськими і чеськими „Соколами“ не мали ми в році 1906 ніяких корпоративних зносин.

Дуже близькі зносини удержував наш „Сокіл“ з Тов-ом „Дністер“, який в добре зрозумілім власнім інтересі підшправ в міру своїх сил сокілсько-пожежній організації в краю. Хотий з субвенцій „Дністра“ уділюваних нашим філіям будьто безпосередно, будьто посередно через наші руки, не має львівський „Сокіл“ для себе ніякого виску, то всеж таки без помочи „Дністра“, організація наша не стояла би на тій висоті, на якій вона тепер станула (як се зі звіту комісії пожежної мож пересвідчити ся).

Рівнож багато філій доносять нам, що і други краєві товариства асекураційні уділюють немаленше видатні субвенції на піддержанє пожежничих стягів сокілських.

Число членів „Сокола“ є все ще дуже мале так, що аж насунує ся питанє, чи львівські Русини не знають цілий „Сокола“, чи знаючи, легковажать їх, або врешті чи не перецінюють вони жертволюбности і заперти ся дрібног турту патріотів Соколів і чи не узнають, що тоті „Соколи“ і без них мають обійти ся, або може що було би дуже сумне — чи для львівських Русинів на „Сокіл“ є ще а скіро. Число членів з початком року було 204, вичеркнено з причини неплатеня вкла док 52, прийнято нових членів 40. — Зістало отже з кінцем року 1906 — 192 членів.

Виступів на вні було дуже мало, бо крім виступів на власних вечерках і прогуляках не можна було нічого більшого зааранжувати з тої причини, що мимо статочного установленя сокілського мундурі і помимо уповаженя мундурової комісії до видаваня мундурів на сплату ратами, дуже мало членів скористало з сєї догідности, а задля браку достаточного числа мундурів більший виступ як пр. злет, хоч би окружний, не є можливий. Є однак надія, що по доповненю Старшини на рік 1907 також число умундурованих членів зросте.

Статистичного зівтавленя з діяльности наших гімнастичних філій не подаємо раз тому, що се виступало би поза рами звіту з діяльности львівської Старшини, а то друге для того, що мимо безнастанних ургенсів велика часть філій звітів своїх до тепер ще не надіслала. Можемо лиш подати, що найбільше животности і праці видно в „Соколі“ в Стрию, Стависьлавові і в Тернополі, хотий також і инші філії старають ся в міру своїх сил та зсєобів відповісти великим цілям, до яких покликанє є українське Сокілство.

(Дальше буде).

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові

від 29. до 5. мая 1907:

	за 50 кг.
Пшениця	9-10—9-30 К
Жито	7-10—7-30 К
Ячмінь броварняний	8-80—9-50 К
Ячмінь на пашу	0-00—0-00 К
Овес	9-70—10-10 К
Кукурудза	7-00—7-20 К
Просо	00 0—0-00 К
Горох до вареня	10-25—11-00 К
Горох на пашу	8-50—9-00 К
Бобик	7-35—7-60 К
Конюшина червона	65-00—75-00 К
Конюшина біла	37-50—50-00 К
Конюшина шведска	65-00—75-00 К
Тимотка	35-00—38-00 К
Ріпак зимовий	12-75—13-00 К
Насіне конопл.	0-00—00-00 К
Хміль	70-00—90-00 К

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє.

В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Працюйте і щадіть.

Вкладні ощадности на 4% приймає Товариство вза мною кредиту

„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відібрати.

Позички уділяє Товариство „Дністер“ на 6% за інтабуляцію; на кшті покрити дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 40 ратах піврічних вносять рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кождих 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в „Дністрі“ отримати позики під догідними умовами. Членами можуть бути тільки члени обов'язані в „Дністрі“.

З зисків уділів „Дністер“ на публічні добродітні цілі квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906.

Вкладки	2,581.5 1-81 К.
Позички уділені	2,512.835-62 К.
Уділи членські	198.659-52 К.
Цінні папери	183.534-20 К.
Фонд резервовий і инші	37.338-07 К.
Льокації	267.364-04 К.

Купуйте землю при парцеляціях!

Всілякі

КУПОНИ

вир-осовні цінні папери

вишлачує без потрученя провізії або копіїв

Контора виміни

п. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.